

HỘI - NGHỊ ĐẠI ĐÔNG - Á

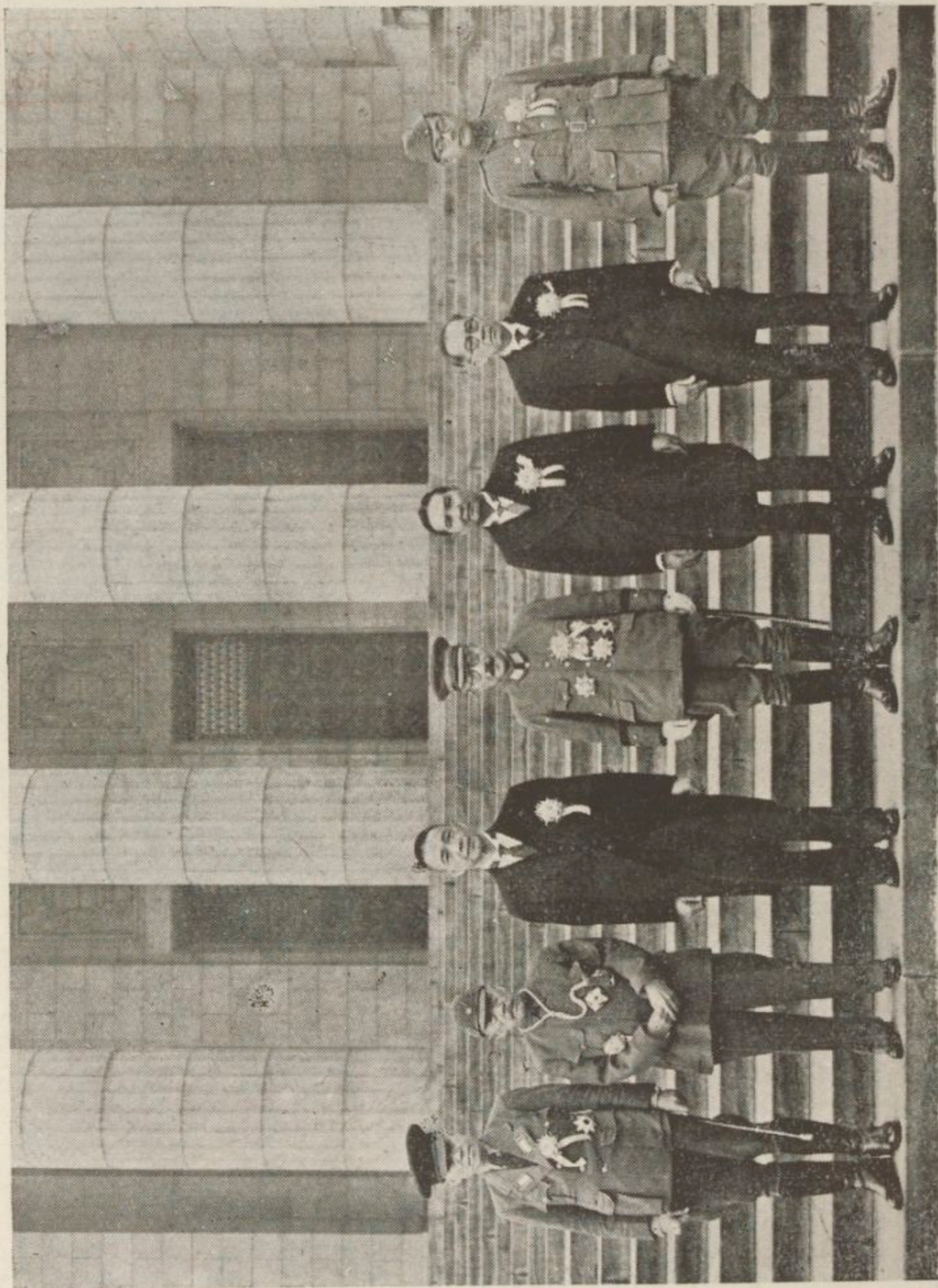
Số thông tin tòa Phái bộ Nhật
tại Đông-Dương

16° Indoch.
Pièce 868

1934-100

1934-100

1934-100

Từ trái sang phải : thủ-tướng Ba-Maw, thủ-tướng Chang-Ching-Hui, chủ-tịch ban hành-chính Uông-Tĩnh-Vệ,
thủ-tướng Hideki Tojo, Hoàng-thân Wan Waithayakon đại-diện thủ-tướng,
tổng-thống Jose P. Laurel và Subhas Chandra Bose

HỘI-NGHỊ ĐẠI ĐÔNG-Á

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 29428

I. — Hội-nghị Đại Đông - Á và lời tuyên-ngôn chung

Ngày 5 và 6 Novembre 1943, có những vị kể sau đây, là đại-diện cho toàn khu Đại Đông-Á đã họp ở Kinh-đô nước Nhật để thảo-luận :

Nhật-Bản, Đại-tướng HIDEKI TOJO, thủ-tướng
Trung-Hoa, Ông UÔNG-TINH-VỆ, chủ-tịch ban hành-chính

Thái-Lan, Hoàng-thân WAN WAITHAYAKON, đại-diện thủ-tướng

Mãn-Châu, Ông CHANG-CHING-HUI, thủ-tướng

Phi-luật-Tân, Ông JOSE P. LAUREL, tổng-thống

Diễn-Điện, Ông BA MAW, thủ-tướng

Thủ-tướng Tojo, thể tấm lòng mong ước của các nước trong khu Đại Đông-Á, đã thân hành tổ chức cuộc hội-nghị Đại Đông-Á. Các nước Á-Đông đã cử đại-biểu đến họp, có 46 vị, kể cả các vị đại-diện, dự-thính và cộng tác viên. Thủ-tướng khai mạc bằng một bài diễn-văn đọc lúc 10 giờ sáng ngày 5 Novembre. Theo lời yêu cầu của vị đại-biểu Thái-Lan, Thủ-tướng được toàn thể các đại-biểu bầu làm chủ-tịch cuộc thảo-luận.

Trong bài diễn văn, Thủ-tướng đã vạch rõ những nguyên nhân bắt nước Nhật-Bản khai chiến cùng Anh-Mỹ. Thủ-tướng lại công-bố rõ ràng về mục đích cuộc chiến tranh của nước Đại-Nhật. Thủ-tướng nói nước Nhật quyết đạt cho kỳ được tới mục đích ấy và hô hào các nước khu Đại-Đông-Á nên cộng tác mật thiết với nước Nhật để đi tới cuộc toàn thắng.

Sau đến Chủ-tịch UÔNG-TINH-VỆ lên diễn đàn tỏ nỗi lòng thâm tạ nước Nhật đã dùng một chính sách khoan hồng và thẳng thắn đối với các nước ở Á-Châu và đã không ngừng cố công làm cho cuộc trật-tự mới của khu Đông-Á càng ngày càng vững thêm. Chủ - tịch UÔNG nói nước Tàu sẽ cộng tác mật thiết với Nhật để đạt tới nguyện vọng chung của khắp các nước trong Đông-Á.

Hoàng-thân WAN WAITHAYAKON nói lời chủ tịch UÔNG-TINH-VỆ tuyên-bố dân-tộc Thái-Lan cương quyết điều khiển cuộc chiến-tranh hiện thời cho đến toàn thắng để giải phóng các dân tộc Á-Châu. Kỳ họp bàn buổi sáng đến đây kết liễu.

Buổi chiều, cuộc thảo-luận lại bắt đầu từ một giờ trưa. Thủ-tướng Mãn-Châu quốc là CHANG-CHING - HUI tỏ lời cảm ơn nước Nhật đã dày công đưa Đông-Á đến trình độ hiện thời. Mãn-

Châu quốc lập thành, thật là bước đầu trong cuộc kiến thiết Đại Đông-Á. Thủ-tướng CHANG nói lập lên Đại Đông-Á là điều cần thiết cho các dân tộc Á-Châu, vì số phận nước họ có liên can đến số phận nước kia như trong một đoàn thể mà phải hợp thành một khối bất khả phân ly để theo đuổi công cuộc lớn lao ấy.

Sau thủ-tướng CHANG-CHING-HUI là ông JOSE P. LAUREL tuyên bố rằng mang toàn lực ra để theo đuổi cuộc chiến tranh giải thoát Đông-Á, đó là bổn phận của một nước ở trong khu vực ấy. Ngài vạch rõ ra rằng nếu Nhật không thắng trận thì nền độc lập của Phi-luật-tân và Diến-Điện không bảo toàn được, mà cũng chỉ Nhật có thắng thì Trung-Hoa, Thái-Lan và Mãn-Châu quốc mới có cơ thịnh vượng được. Ngài tin chắc cuộc kiến thiết khu thịnh-vượng chung của Đại Đông-Á là phải nhờ cậy ở cuộc toàn thắng của Nhật để kết liễu chiến-tranh hiện tại.

Thủ-tướng Diến-Điện BA-MAW nói trong bài diễn văn của ngài rằng nếu Ấn-Độ không được độc lập thì cuộc kiến thiết khu thịnh-vượng chung Đại Đông-Á chưa được hoàn toàn. Ngài hứa rằng Diến-Điện sẽ hoàn toàn giúp Chính-phủ Ấn-Độ độc-lập lâm-thời đạt tới mục đích.

Các bài diễn văn đọc trong hơn một tiếng đồng hồ. Ngày hôm đầu, cuộc thảo-luận giải tán lúc

4 giờ chiều, sau khi đã thu về một mối hướng vọng của hơn ngàn triệu dân Đông-Á.

Sau khi xét các vấn đề có liên can đến sự tiến hành cuộc chiến-tranh hiện thời cho đến toàn thắng, ngày 6 Novembre 12 giờ 55 phút, toàn thể Hội-nghị đã đồng ý tuyên ngôn như sau này :

Nguyên tắc cột trụ của nền hòa bình chung cho cả thế giới là nước nào cũng phải có địa vị riêng và được hưởng thịnh - vượng bằng cách giúp đỡ lẫn nhau. Anh và Mỹ chỉ muốn thịnh vượng riêng cho họ nên áp bức các nước và các dân tộc khác, nhất là ở Á-Đông, họ đã dùng đến sự thâm lường, và sự bóc lột vô độ để toại cái lòng ham muốn vô nhân đạo của họ là ghép tất cả khu đó vào vòng nô lệ. Sau cùng họ muốn làm cho khu Đông-Á không sao đứng vững được và làm vào vòng nguy vong. Đây là nguyên nhân cuộc chiến tranh hiện thời. Để dự vào công cuộc kiến thiết hòa-bình của thế giới, các nước của khu Đông-Á đã cùng nhau cộng tác theo đuổi cuộc chiến tranh cho đến toàn thắng để giải phóng Đông-Á khỏi nanh vuốt của Anh Mỹ, kiến thiết Đông-Á để tự vệ. Những nguyên tắc công cuộc ấy là :

1° — Những nước ở Đại Đông-Á sẽ giúp đỡ lẫn nhau, làm cho toàn thể khu vực được thắng bằng

và lấy công bình làm nền tảng xây thành trật tự và thịnh vượng chung.

2° — Những nước ở Đại Đông-Á, trong khu vực ấy sẽ lấy tình thân ái đối với nhau, trọng chủ quyền và nền độc lập của nhau, giúp đỡ và giao hiếu với nhau theo tình bằng hữu.

3° — Những nước ở Đại Đông-Á trọng nền di-phong riêng của nhau và mở mang cho các khiếu sáng tác của từng nơi giống được nảy nở để nâng cao nền văn hóa của toàn thể Đại Đông-Á.

4° — Những nước ở Đại Đông-Á sẽ gắng sức khuyến khích thương mại chóng về kinh tế bằng sự cộng tác chặt chẽ và cách dung hòa lẫn cho nhau; và như vậy là làm cho nền thịnh vượng chung phát triển thêm.

5° — Những nước ở Đại Đông-Á sẽ giao hảo với tất cả các nước ở Thế giới và làm cho chủ nghĩa phân biệt dân chủng tiêu diệt, khuyến khích sự chao đổi về văn hóa, làm cho các năng lực của toàn thế giới được phát triển để văn minh được tân tiến.

Buổi họp chiều, Bác-sĩ Ba-Maw, vì nhẽ nếu Ấn-Độ chưa được độc lập tức là Đông-Á chưa giải thoát được nên yêu cầu Hội Nghị tuyên bố một cách long trọng rằng những nước ở Đại Đông-Á sẽ hết sức giúp đỡ Ấn-Độ cho đến được giải phóng.

Ông Subhas Chandra Bose, chủ tịch chính phủ lâm thời Ấn-Độ là một trong các vị dự thính ở cuộc

thảo luận, đứng lên tỏ lời cảm ơn Hội Nghị đã đồng tâm hứa rằng các nước Đông-Á sẽ giúp Ấn-Độ và nói rằng vì đó mà dân Ấn lại càng phấn khởi lòng tranh đấu.

Trả lời những câu nói rất cảm động của ông Chandra Bose, Thủ-tướng TOJO tuyên bố rằng nước Nhật đã sẵn sàng để giao những đảo Andaman và Nicobar cho Chính phủ Ấn-Độ giải phóng làm thời.

Hội Nghị các nước Đại Đông-Á bế mạc lúc 3 giờ 18 phút chiều, sau hai ngày làm việc. Suốt những buổi họp bàn, các đại biểu đều đồng tâm cố kết theo đuổi cuộc chiến tranh cho kỳ đến toàn thắng.

II. — Năm nguyên tắc dùng để kiến thiết Đại Đông-Á

I. — Nguyên tắc của nền thịnh-vượng chung.

Trong các nước ở thế giới, nhất là đối với những nước có giao-tiếp mật thiết với nhau, làm sao cho nền tảng quốc-gia lấy sự giúp đỡ lẫn nhau làm trọng, gây thành những giây liên lạc cho nền thịnh vượng chung và cùng một lúc tìm cách giao hiếu với các nước ở khu vực khác, thiết tưởng đó là cách hiệu nghiệm và thuận tiện nhất cho cuộc hòa bình thế giới. Và trật tự mới ở Đại Đông-Á phải xây lên

nền tảng công bình vốn sẵn có của Đại Đông - Á, đó là một nguyên tắc cốt yếu trái hẳn với trật tự của Anh Mỹ, vì trật tự Anh Mỹ là phản trá, là âm mưu để mưu lợi riêng cho họ. Hiện nay, đang giữa lúc chiến tranh, sự kiến thiết Đại Đông-Á, lấy công bình làm cốt đang thực hiện. Các ngài trông đó, chính sách ấy khác với chính sách Anh Mỹ đối với Ấn-Độ là chừng nào. Hãy thử hỏi Anh và Mỹ làm thế nào, lấy lý gì mà thỏa hiệp được chính sách đã tuyên bố về « quy - tắc Đại-Tây Dương » với chính sách âm mưu họ đương thực hiện ở Ấn-Độ.

II. — Nguyên tắc về nền độc lập và tinh thân thiện.

Trước kia Anh và Mỹ đi áp bức các dân tộc và các nước khác để trau dồi sự thịnh vượng ích kỷ riêng. Nhất là đối với Đại Đông-Á, Anh Mỹ áp dụng chính sách âm mưu Á-Đông, thấy nước nào có cơ thành được một nước mạnh là áp bức, tìm cách làm cho trong nước ấy không thống nhất được, Anh Mỹ thực đã âm mưu, sang đoạt không chừng ; không có cách gì làm cho châu Á thành nô lệ mà họ không dùng, làm cho nước nọ bất hòa với nước kia rồi gây bùng lên những ngòi chiến tranh, khiến sự trật - tự ở châu Á phải đảo lộn. Đó là nguyên nhân chiến tranh hiện thời.

Trong vòng có 6 tháng kể từ lúc bắt đầu

khai-chiến ở Á-Đông, hai cường quốc Anh và Mỹ đã bị đuổi ra hết cõi Đông-Á. Chiến-tranh hiện thời là một cuộc tranh-đấu một sống một chết, tùy ở thắng hay bại trận này mà các dân-tộc châu Á mở mắt ra được hay bị chôn vùi vậy. Chỉ có thắng chuyển này thì các dân-tộc châu Á mới còn được mãi mãi với núi sông mà hưởng sự giàu-sang và sung-sướng chung vậy.

Hiện nay, quân đội Nhật vì ngay khi mới khởi chiến đã chiếm được nhiều lợi điểm nên vẫn theo đuổi những cuộc hành-quân vĩ-đại. Tuy vậy, Đại Đông-Á kiến-thiết theo nền-tảng công-bình, chính sách thiết-thực ấy của nước Nhật vẫn đang thực hiện. Diến-Điện đã thành độc-lập từ tháng tám năm nay. Phi-luật-tân được rõ ràng tự-chủ từ hồi tháng 10 mà các dân-tộc ở Nam-dương-quần-đảo và dân Mã-Lai cũng dần dần sẽ được tham-dự vào việc hành-chính trong nước. Còn Mãn-châu quốc càng ngày đối với nước Nhật càng thân mật chặt chẽ hơn. Trung-Hoa lại vừa ký với nước Nhật-Bản một bản hợp ước lấy điều trọng chủ quyền, sự dung hợp kinh tế, sự song sinh song thịnh làm nguyên tắc. Vả chăng Ấn-độ vừa thành-lập chính-phủ giải phóng lâm thời. Tất cả các nước ở Đại Đông-Á hiện đều trọng chủ quyền của nhau và giúp đỡ và giao hảo với nhau để duy-trì lấy

tinh thân-ái trong các nước cùng một khu-vực. Như vậy cái tinh thân-thiện ngày một theo thời gian mà đoàn-kết các nước Đại Đông-Á.

III. — Nguyên tắc mở mang nền văn-hóa.

Nếu xét một cách thiết-thực chính-sách mà Anh Mỹ đã áp dụng ở Á-Đông, ta thấy Anh Mỹ xâm lược đất-đai, chiếm quyền trị-dân, không những sang đoạt các nguồn-lợi về kinh-tế, còn lấy cớ là diu-dắt các dân-tộc hậu-tiến và giáo-hóa họ để mà làm cho tiêu-diệt tinh-thần quốc-gia của từng nước, sui bầy nước nọ chống với nước kia cốt thỏa-mãn lòng tham vô hạn. Bởi vậy, sự sanh tồn quốc gia của những nước ở Đại Đông-Á luôn luôn bị lung lay, những cái tinh túy về văn hóa và phong tục từng nước không được đếm xỉa tới lại còn bị khinh khi là đẳng khác. Chính sách ấy đã có kết quả là văn-hóa riêng của các nước đó hiện nay đang ở thời kỳ rất đồi bại.

Như vậy, những nước ở Đại Đông-Á, về đường văn hóa nên lấy tinh cách á-đông chung cho khắp các nước làm trụ cột mà trọng những thuần phong mỹ tục của nhau, phải làm cho những năng lực kiến-thiết của từng chủng-tộc được nẩy nở, phải suy xét uốn nắn nền văn-minh Anh Mỹ đã gây nên ở đây để kiến thiết

nên một nền văn hóa riêng cho Đại Đông-Á. Đã hẳn là trong khu Đông-Á, tính cách quốc gia của các nước có phân biệt nhau cho nên lập thành một nền văn hóa chung và đều không phải là việc dễ dàng mau chóng. Song những sự trao đổi dung hợp, thông hiểu nước này với nước kia sẽ nêu rõ ràng hơn và mạnh mẽ hơn những tính chất chung họ đã sẵn có và cuộc giao thiệp một ngày một mật thiết sẽ làm cho nền văn hóa của Đại Đông-Á sẽ nở hoa đâm trồi.

IV. — *Nguyên tắc nền thịnh vượng
về mặt kinh-tế.*

Người Anh Mỹ muốn xâm chiếm châu Á cho nên đã nêu lên nào nguyên tắc « cửa ngõ », nào bình đẳng đối với tất cả mọi người ngoại quốc đến giao dịch buôn bán. Chẳng qua họ chỉ sảo ngôn dùng cách khôn khéo đó để toại lòng ham muốn đi xâm lược của họ. Chính ở nước họ thì cửa chẳng « ngõ » tí nào mà trái lại đóng chặt không cho người các nước Á-Đông lui tới. Những người châu Á đi thông thương bị coi khinh trọng cơ hồ không buôn bán gì được. Chính sách ác liệt và ích kỷ. Bởi vậy lòng muốn làm bá chủ hoàn cầu của Anh Mỹ ta nên coi và phải coi như một cái đại họa cho cả nhân loại, như một tấn kịch bi khốc cho cả hoàn cầu.

Như ai nấy đều thấy rõ, các nước ở khu thịnh vượng chung mật thiết giúp đỡ nhau để cộng tác, tay cầm tay cùng mở mang đường kinh tế cho ngày thêm thịnh đạt. Khu thịnh vượng sẽ đề cử ngõ tiếp tất mọi người, cả mọi nước về phương diện kinh tế. Các nước ở khu đó gắng sức để trao đổi các nguyên liệu cho nhau, diu dắt nhau cho cùng có những môn cơ khí và kỹ thuật càng ngày càng tinh xảo. Nền kinh tế phát triển và tiến đạt là bởi những lý do ấy. Những nước nào cần đến những nguồn lợi bất cứ về phương diện gì đều được dùng những nguồn lợi ấy ở khu thịnh vượng Đông-Á. Sự xâm lược và bóc lột của Anh Mỹ sẽ từ nay bị đuổi hẳn ra ngoài cõi. Trật tự mới của Đại Đông-Á lấy sự công bình và lòng diu dắt lẫn nhau làm nền móng.

*V. — Nguyên tắc tham gia bồi bổ
vào công việc tiến bộ của nhân loại*

Các nước ở Đại Đông-Á nức lòng mong giao hảo mật thiết với các nước ở hoàn cầu để cuộc thịnh vượng chung chóng trở lại, để làm tiêu diệt sự phân chia nòi giống, để giao tiếp các người ngoại quốc đều bình đẳng, để khuyến khích những cuộc trao đổi văn hóa, để mở

những nguồn lợi cho các nước ở những khu vực khác đến khai thác ; khu Đông-Á không có ý muốn chiếm đoạt lấy những nguồn lợi đó làm riêng của mình và giữ lấy độc quyền khai thác những nguồn lợi ấy. Đại Đông-Á mong tham gia và bồi bổ vào cuộc tiến bộ của nhân loại và sự kiến thiết cuộc thái bình cho thế giới.

Tóm lại, năm nguyên tắc kể trên để kiến thiết Đại Đông-Á rất hợp với cái sứ mệnh chung của Đông-Á và với sự kiến thiết hòa bình cho thế giới. Năm nguyên tắc ấy có trong lời tuyên bố của Hội-Nghị Đại Đông-Á. Hội-Nghị làm cho ta thấy rõ ràng các nước ở khu Đông-Á gấp bước để kiến thiết Đại Đông-Á và một lòng nhất quyết chiến đấu đến toàn thắng.

Vì cuộc thảo luận ấy, sự ràng buộc chặt chẽ các nước khu Đông-Á với nhau lại thêm chặt chẽ, sự toàn thắng như đã trông thấy, nền tảng của cuộc kiến thiết Đại Đông-Á thêm vững chắc. Khắp các nước ở khu ấy đều hy-sinh hết tâm-thần để phụng sự lý-tưởng chung ấy vì nếu đạt được lý-tưởng thì ở khắp khu đó được hưởng hoà bình và hạnh-phúc.

BỘ TƯ LỆNH
QUÂN ĐỘI

Tirage 2000 ex-
Le 9-12-43

